

комисия бе посветено на гладуващите в Поволжието. Живата картина -- момент от напускане селото от гладните -- бе проектирана от лозенските комсомолци. Христо я разработи като въведе и рецитация на подходяще стихотворение.

И за двете утра Христо изгуби много време, за да търси подходящи костюми, грим, ордени и други необходими неща. Заедно с Кюлявков ръководеха всички репетиции. В тях репетиции се създаваха театрални сили за нашата сцена. Някой от тях, по-късно израстнаха до сцената на Народния театър.

Заседанията на комисията обикновено ставаха в ателието на Кюлявков. Като че и сега всичко е пред очите ми. Предлагат един младеж да декламира "Йохан". Христо е сериозен. Челото му е леко смръщено. Той клати отрицателно глава :

-- Не, не, той много жестикулира. Ще ритне и ще падне сцената

А за друг каза :

- Много е пламенен, ще запали сцената.

Тия творчески заседания на комисията бяха рядко хубавинасове за участниците в нея. А художествените утра бяха истински празници за комсомолците.

+

Жылтата гостенка рано покоси гениалния пролетарски поет. Не можа да президее своите герои, за да възвее техния подвиг.

Когато Марко Фридман увисна на бесилката, Атанас Стратиев се хвърли от четвъртия етаж на Дирекцията на полицията, Митко Константинов издъхна мъченически под фалшиво име в болницата, Бълчо Иванов, Тодор Димитров и много други още безименни души бяха подложени на страшни мъки и обезобразените им трупове изхвърлени на улицата -- лирата на Христо бе замлъкнала.

Когато възбудените роби целунаха родната земя и въцариха в нея вечна обич и вечна правда -- за двадесет и първи път цъфтяха и прецъфтяваха цветята над гроба на Христо.

Христо не дочака празника на своите братя и размахна на техните крила.